
Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 5/9(45), 96-97

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

**1. SPRAWY ZWIĄZANE Z CZŁONKOSTWEM ADWOKATA W SPÓŁDZIELNI
NIE SĄ SPRAWAMI ADWOKATURY NALEŻĄCYMI DO ZAKRESU DZIAŁANIA
RADY ADWOKACKIEJ (ART. 20 U.O. U.A.) LECZ SPRAWAMI WEWNĘTRZNYMI
SPÓŁDZIELNI**

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 7 lipca 1961 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania adw. X od uchwały Rady Adwokackiej w A z dnia 4 maja 1961 r. odmawiającej ingerencji w sprawy Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej Adwokatów,

postanowił

na podstawie art. 25 ust. 2 i art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy o ustroju adwokatury odwołać adw. X pozostawić bez uwzględnienia.

Z uzasadnienia

(...) Rada Adwokacka w uchwale z dn. 4 maja 1961 r. postanowiła „uznać, że (...) nie jest właściwa do ingerencji w sprawy Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej Adwokatów”. Uchwała nie zawiera uzasadnienia faktycznego i prawnego.

Od tej uchwały odwołał się adw. X do Naczelnej Rady Adwokackiej z wnioskiem o uchylenie tej uchwały i przyznanie mu prawa do mieszkania spółdzielczego bądź o przekazanie sprawy Radzie Adwokackiej w Warszawie w celu zbadania w trybie nadzoru kwestii pozbawienia go mieszkania spółdzielczego w Spółdzielni Mieszkaniowo-Budowlanej Adwokatów w Warszawie.

Wydział Wykonawczy zważył, co następuje:

Zaskarżona uchwała Rady Adwokackiej z naruszeniem art. 25 ust. 1 ustawy o u.a. nie zawiera uzasadnienia faktycznego i prawnego, chociaż dotyczy bezpośrednio poszczególnej osoby, bo adwokata X. Jednakże pomimo braku uzasadnienia zachodzi możliwość skontrolowania słuszności uchwały.

Według art. 20 ustawy o u.a., do zakresu działania rady adwokackiej należą wszystkie sprawy adwokatury, których ustawa nie zastrzega innym władzom lub organom.

Sprawy członkostwa adwokata w spółdzielni nie są sprawami adwokatury należącymi do zakresu działania rady adwokackiej, lecz są sprawami wewnętrznymi spółdzielni, jako dobrowolnego i samorządnego zrzeszenia członków, zgodnie z określeniem zawartym w art. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz.U. Nr 12, poz. 61). Ustawa ta normuje zagadnienie ustania członkostwa przez wystąpienie ze spółdzielni (art. 19), nadzorowanie działalności zarządu spółdzielni przez radę spółdzielni (art. 40 i 41) oraz czuwanie — ze strony właściwego centralnego związku spółdzielczego — nad przestrzeganiem prawo-

rządności wewnątrzspółdzielczej przez zrzeszone w nim spółdzielnie (art. 162). Wprawdzie ustawa ta weszła w życie dopiero w dniu 4 czerwca 1961 r., jednakże w zagadnieniach istotnych dla rozpoznania odwołania adw. X istniał taki sam stan prawny również na podstawie art. 22, 42 i 67 poprzedniej ustawy z dnia 29.X.1920 r. o spółdzielniach (Dz.U. z 1950 r. Nr 25, poz. 232).

Z tych względów należało uznać uchwałę Rady Adwokackiej za trafną i odwołanie od niej pozostawić bez uwzględnienia.

2. WYNAGRODZENIE APLIKANTÓW ADWOKACKICH WPISANYCH NA LISTĘ PO DNIU 1 LIPCA 1961 R.

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 7 lipca 1961 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy wynagrodzenia aplikantów adwokackich,

postanowił

aplikanci adwokaccy wpisani na listę po dniu 1 lipca 1961 r. otrzymują w ciągu pierwszego roku aplikacji wynagrodzenie w wysokości 1100 zł, a w drugim roku w wysokości 1200 zł miesięcznie.

Uzasadnienie

Uchwałą Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 21.VI.1958 r. lit. c) wynagrodzenie aplikantów adwokackich ustalone zostało w pierwszym roku aplikacji na 1000 zł, w drugim roku na 1100 zł, a w trzecim na 1200 zł miesięcznie.

Z dniem 1 lipca 1961 r. wprowadzona została dwuletnia aplikacja adwokacka poprzedzona aplikacją sądową i egzaminem sędziowskim. W związku z tym aplikanci adwokaccy wpisani na listę po 1 lipca 1961 r. będą odbywać tylko dwuletnią aplikację, a zatem ich wynagrodzenie może być różnicowane w ciągu 2, a nie 3 lat. Będą oni mieć większe niż dotychczasowi aplikanci przygotowanie do zawodu (aplikacja sądowa i egzamin sędziowski), wobec czego jest rzeczą słuszną, aby w pierwszym roku swej praktyki otrzymywali wynagrodzenie takie, jakie pobierali dotychczasowi aplikanci w drugim roku aplikacji, w drugim zaś roku praktyki — jak dotychczasowi aplikanci w trzecim roku swej aplikacji.

Brak natomiast uzasadnienia do zmiany wynagrodzenia aplikantów wpisanych na listę przed 1 lipca 1961 r., a zatem odbywających aplikację na zasadach dotychczasowych (art. 105 ust. 2 u.o.u.a.). Będą oni otrzymywać nadal wynagrodzenie w dotychczas pobieranej wysokości zgodnie z lit. c) uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 21.VI.1958 r. w dotychczasowym jej brzmieniu.